

Okorág, 1900. augusztus 28. – Budapest, 1951. július 3.

Lakatos segédlevelet szerzett. 1917-től a vasas szakszervezet és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. A Tanácsköztársaság idején a Vörös Hadseregben szolgált, a bukás után a szerb megszállás alatt álló Pécsre szökött. Az 1920-as évek elején Ausztriában, Csehszlovákiában, Németországban élt, majd 1925-ben hazatért. Idehaza a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központja pécsi csoportjának elnöke volt. 1933-tól az MSZDP pécsi szervezetének a főtitkára, majd a vidéki titkárságok megalakítása után a Baranya-Tolna-Somogy vármegyei titkárság vezetőjeként a dél-dunántúli szociáldemokrata mozgalom irányítója. A bányászok 1937. februári éhségstrájkját követő február 24-i cseretűi csendőrsortűz után bíróság elé állították, és kitiltották Pécsről. 1935-ben és 1939-ben képviselőjelölt a szociáldemokrata párt pécsi listáján, de egyik alkalommal sem került be a törvényhozásba. A német megszállás után letartóztatták, munkaszolgálatra, majd a dachau koncentrációs táborba vitték. 1945 után Pécs polgármestere, valamint az SZDP pécsi titkára. 1945. augusztus és 1948. március között a párt vezetőségi tagja. 1945. november 4-től az SZDP Baranya és Tolna vármegyei nemzetgyűlési képviselője. 1946. november 28-án az összeférhetlenségi törvény előírásainak eleget téve lemondott a mandátumáról. 1948-ban átigazolták az MDP-be. 1948 és 1950 között a Bizományi Áruházak Vállalat vezérigazgatója. 1950. július 12-én az ÁVH koholt vádak alapján letartóztatta, Vácra került. A Kálmán József és társai per tizedrendű vádlottjaként 1950. szeptember 13-án a Budapesti Katonai Törvényszék, majd szeptember 20-án a másodfokon eljáró Katonai Főtörvényszék is életfogytiglani fegyházbüntetésre ítélte. A börtönben hunyt el. 1962. augusztus 6-án a Legfelsőbb Bíróság fölmentette a „háborús bűntett és a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedésben való tevékeny részvétel” vádja alól.